HISTÓRIA KAPELY

Všetko sa začalo na jeseň roku 2003. Vo vlaku do Viedne sa spoznali dvaja študenti humanitných vied, nazvime ich Grošák a Gazda. Tieto pseudonymy totiž neskôr používali. Zvolili si ich podľa lahodných produktov istého medzičasom zaniknutého bratislavského pivovaru, ktoré nebohý Peter Pišťanek trefne označil ako „samosery“.

Dvaja hrdinovia boli náturou síce rozdielni, no hudobný vkus mali podobný. Vo vzduchu tak stále visela myšlienka, že založia kapelu. Neostalo iba pri slovách – podľa archívov a análov slovenskej popmusic bola kapela založená 17. novembra 2005. Miesto: garáže pod Prístavným mostom, liaheň mnohých svetoznámych hudobných zoskupení. Zostava: bubny, gitara.

Boli to hudobníci produktívni. Už na prvej skúške vzniklo niekoľko piesní, ktoré sa stali jadrom neskorších koncertných vystúpení. Dvaja členovia ešte v ten istý deň oslávili vznik kapely na koncerte Pražského výběru v dnes už nebohom, zbúranom PKO. V skúšaní pokračovali a neskôr svoj ansámbel nazvali Kotúče DM podľa kultovej televíznej relácie pre deti a mládež vysielanej v 80. rokoch.

Po pol roku od vzniku zistili, že na koncertovanie im chýba tretí člen. Gazda presedlal na basu a voľné miesto gitaristu zaplnil Grajciar, legendárna podržtaška slovenskej punkovej scény. Jedného dňa prišiel a už s nimi ostal. Napriek tomu, že na prvej skúške ho čakala ťažká skúška. Medzi Grošákom a Gazdom tradične vzbĺkol konflikt, ktorý vyústil v odchod bubeníka so slovami: „Tak ja teda môžem ísť aj domov!“ No len čo vyšiel z garáže, na mieste sa otočil. Skrátka, ako po iné razy, opäť vyjadril svoje nezlomné presvedčenie a konzistenciu v názoroch (poznámka pre lustračnú komisiu: nevhodný na politiku). Grajciar však prvú skúšku zvládol a v ten deň vzniklo tvrdé jadro kapely, ktoré funguje dodnes.

Nový gitarista sa neskôr, v letných mesiacoch, osvedčil aj ako lapač komárov. Stál pri otvorených dverách do prehriatej garáže a svojím telom nedovolil, aby prenikli dovnútra. To sa však podpísalo na jeho hre na gitaru, ktorá bola stále prerušovaná mávaním rúk v snahe odohnať krvilačné beštie. Niektoré z takto vzniknuvších, originálnych gitarových hmatov využíva dodnes. Svoj hudobný štýl preto Kotúče nazvali „progresívny punk“.

Jeden z prvých masových úspechov prišiel v roku 2006 – kapela zložila hudbu pre muzikál Návrat strateného syna (réžia: Alexandra Salmela). Jeho premiéra a zároveň derniéra, v ktorej Gazda a Grošák aj účinkovali, sa uskutočnila v rámci festivalu Intim Blok v Banskej Bystrici.

Prvé turné, ktoré stojí za zmienku, absolvovali Kotúče DM v roku 2007 s kapelami Lord Alex a Vandali. Na týchto koncertoch sa po boku Gazdu, Grošáka a Grajciara zjavila vokalistka Griotka, ktorá s nimi spievala dve piesne. Veľmi rýchlo ju však omrzelo vystupovať v špinavých kluboch pred troma poslucháčmi a zamávala kapele na rozlúčku. V ten istý rok vyhrali súťaž Predskokan roka a zahrali si pred kapelami Horkýže Slíže a HT v

ružomberskej Koniarni. Dopomohla im k tomu esemesková delostreľba z Gazdovho mobilu, ktorá porazila aj superstáristu Roba Miklu. Neskôr o tomto úspechu napísali pieseň Superstár.

Nasledoval rok 2008, keď sa Kotúče môžu pochváliť vystúpením na trnavskom Koncerte pre Indiu spolu s kapelou Shellwoy. Jej lídrom nebol nikto iný ako Tibor Eliot Rostás, ktorý sa neskôr preslávil ako osobnosť „alternatívnej“ mediálnej scény. V tom roku ešte otvárali festival Hodokvas. Azda aj toto vystúpenie pomohlo k tomu, že to bol posledný ročník.

V roku 2009 prišlo prvé dlhohrajúce CD Greatest Hits 1979 – 2009. No, čo k tomu dodať...?

Ďalšie tri roky sa nič zaujímavé okrem desiatok odohraných koncertov neudialo. Za zmienku stojí napríklad vystúpenie z roku 2010 v bratislavskom PKO. Azda aj to bol jeden z dôvodov, prečo ho neskôr zbúrali. V tom istom roku otvárali Kotúče DM vynovený hudobný klub MMC v Bratislave. Je pozoruhodné, že napriek tomu ho ešte stále nezrušili ani nezbúrali (stav ku dňu: 9. 1. 2019).

V roku 2012 nahrali štvorpiesňové EP Koniec sveta nikdy nepríde. No, čo k tomu dodať…?

V roku 2013 uzrel svetlo sveta ich prvý videoklip k piesni To, čo so mnou žije v byte (réžia: Andrej Kolenčík). K tomu dodáme len toľko, že sa nakrúcal v bývalých kúpeľoch Grössling, ktoré zatiaľ nezbúrali. V ten istý rok prišlo aj prvé zahraničné vystúpenie. Gazda, Grošák a Grajciar hrali vo Viedni pri príležitosti vernisáže v galérii Kulturdrogerie. Kotúče tak dali celému svetu najavo, že sú kultúrna kapela a okrem punkových pajzlov vedia zahrať aj v umeleckých ustanovizniach. Pre nedostatok miesta v galérii sa koncert odohral na ulici. Po troch piesňach ho zrušila rakúska polícia. Tá dostala hneď niekoľko podnetov od obyvateľov okolitých bytoviek, ktorí sa sťažovali na hluk. Láska k umeniu však ostala a odvtedy hrávajú Kotúče aj na vernisážach výstav a svoj štýl hudby premenovali na „vernisážový punk“.

Nasledujúce roky sa podaktorí členovia kapely venovali viac plodeniu detí než plodeniu piesní. Niečo sa však postupne nazbieralo, a tak v decembri roku 2016 išli opäť do štúdia. Nový album nahrávali v štúdiu Ivory pod taktovkou Jána Došeka, slovutného zvukára kapely IMT Smile. Jebali sa s ním rok a pol. Nie s Janom, ale s albumom. Jano sa musel jebať s nimi. No, čo k tomu dodať…?

V roku 2018 konečne uzrel svetlo sveta nový album Jarmo poroby. Ako správna prešporácka kapela, ktorá podporuje hladové doliny, ho krstili v Rimavskej Sobote na koncerte s Davovou Psychózou. Krstným otcom nebol nik iný ako jej spevák Jano Kassa. V tom istom roku vznikol aj videoklip k piesni Bobrovec (réžia: Lukáš Kodoň). Tá opisuje dávne udalosti z rovnomennej rázovitej obce pod Tatrami, ktoré vyústili do brutálnych bitiek medzi Kotúčmi a miestnymi domorodcami. Po dvoch návštevách (v rokoch 2007 a 2008) je zatiaľ skóre zápasu 2 : 0 v prospech Liptákov. História však pokračuje ďalej – uvidíme, čo prinesie...